

Advent - Segon diumenge

[Is 40, 1-5. 9-11](#)

[2 Pe 3,8-14](#)

[Mc 1,1-8](#)

Quan intentem preparar-nos per al Nadal, la paraula del Profeta, reiterada pel Baptista, ens diu peremptòriament: "*Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu*". Obrir camí. És una metàfora ben expressiva. Indica que el Senyor ha de venir, vol venir. Però que nosaltres li podríem barrar el pas, o almenys, posar-li obstacles. Cal obrir camí per a la vinguda del Senyor a nosaltres, com a individus i com a comunitat. I com es prepara el camí per al Senyor? La metàfora continua: cal *abaixar les muntanyes* i *alçar les fondalades* per aconseguir un camí planer i transitable per a Déu en nosaltres. Les muntanyes que haurem de rebaixar. Potser les muntanyes que haurem de rebaixar seran tot allò que hi pugui haver en nosaltres de voler ser més del que realment som: l'afany de ser més que ningú, de tenir més que ningú, d'imposar arreu la nostra voluntat, o el nostre gust, o els nostres interessos i conveniències. La voluntat de ser i d'imposar-nos per damunt dels altres pot ser un gran obstacle a la vinguda de Déu a nosaltres. Perquè, si Déu ve, vindrà necessàriament com a Pare de tots i com a Salvador de tots. Ell no pot fer distinció de persones, perquè tots som igualment fills seus, objecte de l'amor etern que Ell té per a tots i cadascun de nosaltres... Ell no pot fer diferències; i, quan nosaltres fem diferències ens allunyem del que el vol en el seu amor per a tots. Una de les arrels del nostre pecat, del nostre allunyament de Déu, és que nosaltres sempre estem fent diferències i construint barreres: bons i dolents, rics i pobres, blancs i de color, immigrants i autòctons, d'esquerres i de dretes..., dels "nostres" i dels "altres"... Mentre no admetem - no només amb el cap, sinó en les nostres maneres reals de viure - que, essent com som tots igualment fills del mateix Pare, ningú no té dret a utilitzar, dominar, menystenir o explotar ningú en favor propi, ningú no té dret a posar-se per sobre de ningú, la salvació de Déu no podrà venir a nosaltres. Això és el que es feu ben palès en la història mateixa de Jesús: els qui no pogueren beneficiar-se de la seva salvació foren els qui s'entossudien a mantenir les seves diverses formes de poder damunt dels altres: el rei Herodes que temia pel seu poder de rei; els escribes i fariseus, que veien trontollar el seu poder religiós d'intèrprets de la Llei; els qui estaven ben instal·lats en les seves comoditats, i es quedaven a casa sense fer cas d'aquell profeta galileu que només anava amb gentussa (recordeu la paràbola dels que s'excusen d'anar al banquet de bodes); el governador romà que sospità que el poder de Jesús podia anar contra els interessos del César..., tots aquests no pogueren beneficiar-se de la salvació que Jesús portava, bastida sobre un amor veritablement universal que exigeix superar totes les diferències que impliquin posar-nos per damunt dels altres. Les fondalades que haurem d'alçar. Però no sols hem de rebaixar la nostra voluntat de ser més del que som, sinó que, alhora, hem d'aixecar-nos de la possible temptació considerar-nos i d'estimar-nos menys del que som: som fills estimats de Déu, cridats a viure amb goig, malgrat les nostres febleses i misèries, en la gran família dels fills de Déu, amb el goig de la germanor. També a l'evangeli veiem que els qui obtenen la salvació per mitjà de Jesús són els qui es confien a ell, els qui acudeixen a ell amb fe i confiança. La fe, la confiança en Déu - i en un mateix, pel do de Déu - són condicions indispensables per rebre la salvació de Déu que ens ve per Jesús. La primera que es confia a Déu és la Verge Mare que, superat el temor inicial de l'insòlit anunci de l'àngel, es lliura segura: *facis en mi segons la teva paraula*. La seguirà Elisabet, joiosa d'acompanyar la seva cosina. Seguirà Joan Baptista, que en l'evangeli d'avui anuncia amb goig que ja arriba Aquell que ens ha de *batejar amb l'Esperit Sant*. I després seguiran els pastors, confiats en l'anunci de l'àngel; i els Mags, confiats en l'estrella, tot i les incerteses del camí. I després, encara, tota aquella colla de pobres, de cecs, coixos, leprosos i endimoniats, i fins el vergonyant publicà Zaqueu, i l'altre publicà de la paràbola que prega en el temple, i el fill pròdig de l'altra paràbola... tots troben acollida i salvació perquè, en les seves xacres i misèries, confien en la bondat i la força de Déu manifestada en Jesús. Tots els qui es confien a Déu troben salvació, mentre que no la troben ni els qui només confien en ells mateixos, ni els qui, abatuts i desconfiats d'ells mateixos, es deixen enfonsar i no són capaços de confiar-se a la bondat de Déu. Aquest és el camí que hem d'obrir per a Déu en el desert i en terreny escabrós de les nostres vides: el camí d'una confiança humil, generosa i respectuosa amb els altres, i entregada i esperançada tot i la consciència de les nostres mancances. Esperar Déu en sintonia amb el seu amor. L'esperit d'aquest segon diumenge d'advent el podríem trobar recollit en l'estrofa que contàvem en el Salm Responsorial: *Senyor, feu-nos veure el vostre amor, i doneu-nos la vostra salvació*. La millor manera de preparar-nos per al Nadal seria "veure" - és a dir reconèixer en tot moment - l'amor de Déu en les nostres vides, en la meua vida i en la vida dels altres, fins i tot en la d'aquells que jo potser considero indignes o despreciables, o en la d'aquells que joestic sempre temptat d'utilitzar pel als meus fins. El misteri de Nadal és el misteri de la revelació de fins a quin punt Déu ens estima a tots, més enllà de les diferències que nosaltres sempre estem fent entre nosaltres. Preparar-se per al Nadal és posar-nos en sintonia, amb la nostra manera de ser i d'actuar, amb aquesta oferta gratuïta i universal de Déu. Procurem d'aplanar-li el camí. No li posem entrebancs. Perquè, com cantàvem també en el salm, *el Senyor és a prop per salvar els seus fidels, i la seva glòria habitarà al nostre país*.

ETIQUETES

[SALVACIÓ](#) [BARRERES](#) [VINGUDA DEL SENYOR](#) [OBRIR CAMÍ](#) [CAMÍ](#) [RUTA](#) [JOAN BAPTISTA](#)

[NADAL](#)